

Kyrkogårdar

Jag trivs på kyrkogårdar,
där är så lugnt att sitta
och stava på mossiga vårdar
de längesen dödas namn.
Det är så skönt med de döda,
dem måste ingen föda,
dem måste ingen kläda,
de gör en ingen skada,
man stavar blott deras namn.
Och ändå är det som låge de
begravda inom en,
och ändå är det som såge de
sin grav med ens ögon,
sin egen grav med ens ögon:
Av likgiltigheten är du kommen
till likgiltighet.

Gunnel Ekelof